

YESTERDAY THE EYE DIDN'T SLEEP

Direcció: Rakan Mayasi **Guió:** Rakan Mayasi, Wahid Ajmi, Pôl Seif **Països:** Líban, Palestina, Qatar... **Durada:** 100 min **Any:** 2026 **Gènere:** Drama familiar **Interpretació:** Rim Al Mawla, Jawaher Al Mawla, Yasser Al Mawla **Música:** Abed Kobeissy **Fotografia:** Pôl Seif **Distribuidora:** Salaud Morisset
Versió original en àrab, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

A la tranquil·la boira de la vall de la Bekaa, a la frontera entre el Líban i Síria, algú cala foc a un camió, i amb això una espurna de problemes s'estén per una comunitat beduïna estretament entreteixida. La Gamra ha desaparegut -potser amagant-se, potser fugint- i el seu cosí l'àsser es llança a la carretera per trobar-la. Com més busca, més topa amb velles rancúnies i amb la lenta i ardent lògica de la venjança. De tornada a casa, les seves germanes, Jawaher i Rim, són les escollides per arreglar les coses. No se'ls demana, sinó que se'ls ofereix. Una està tranquil·la, l'altra es resisteix, però totes dues saben com de ràpid es poden canviar les nenes per la pau. (FilmAffinity)

CRÍTICA

21/05/2026 - CANES 2026: Amb el seu primer llargmetratge, Rakan Mayasi signa un relat de gran bellesa plàstica, amb tints tràgics, sobre les trajectòries de dones que intenten resistir-se al seu destí

A la poesia i al misteri del títol responen les imatges. *Yesterday the Eye Didn't Sleep*, de Rakan Mayasi, s'ha estrenat mundialment a la secció Un Certain Regard del 79è Festival de Canes. Encara que es tracta del seu primer llargmetratge, aquest cineasta palestí (nascut a Alemanya, establert a Brussel·les, format a Corea del Sud juntament amb Abbas Kiarostami, posteriorment amb Béla Tarr a Bucarest i graduat per la LUCA School of Arts de Bèlgica) té ja amb una sòlida trajectòria, i els seus curts s'han projectat per tot el món.

A la vall de la Bekaa, una noia ha desaparegut. Tothom en parla. En una conversa qualsevol descobrim que estava enamorada d'un home casat i que se l'acusa d'haver incendiat un cotxe. I si hagués marxat perquè n'era culpable i, potser encara més, de ser una dona amb desitjos propis? Quan el seu cosí atropella accidentalment un home d'un clan rival, la situació es descontrola. Aleshores s'invoca la llei del Talió: una vida per una altra. Però mentre el cosí és obligat a exiliar-se, són les vides de les seves germanes les que queden en joc. Així, la Rim i la Jawaher són tretes de la seva comunitat i enviades a la tribu ofesa per ser entregades com a compensació: víctimes col·laterals i sacrificials d'un accident transformat en crim. Una serà obligada a casar-se, i pel que fa a l'altra...

Rakan Mayasi defineix *Yesterday the Eye Didn't Sleep* com una "ficció no ficcional", i efectivament els papers han estat interpretats per actors i actrius no professionals que viuen a la regió, fins al punt que els protagonistes principals habiten la mateixa casa que apareix a la pel·lícula. El llargmetratge ha estat rodat al Líban durant l'alto el foc, amb una urgència que es percep en els temes i en els conflictes que sostenen el relat: la guerra a Síria, on marxen i d'on tornen els homes; els camps de refugiats on es busca la jove desapareguda; i la geopolítica de la regió impregnant tota la narració. Tot i això, la forma de la pel·lícula busca i atresora els moments de pausa, i s'atura en els gestos quotidians i en la immensitat dels paisatges, escenari impassible d'aquestes tragèdies modernes. Escoltem des de l'ombra, juntament amb les dones. Sentim el vent i la respiració de la Rim. Compartim amb ella el temps necessari per acomiadar-se dels nens abans de ser entregada en sacrifici, i acompanyem el seu pare mentre tapiava la casa abandonada per l'exili. Mayasi compon els seus plànols com si fossin quadres, multiplicant els enquadraments dins de l'enquadrament per representar límits i obstacles fins a arribar a l'escena final. Al llarg d'aquest relat de vides trencades, algunes seqüències suspenen el temps mitjançant la bellesa d'un paisatge que s'esmuny darrere la finestra d'un cotxe o la imatge d'una noia situada davant d'una finestra que, en asseure's, deixa veure la seva germana a l'exterior, vestida de núvia: tan a prop i, tanmateix, ja tan lluny.

Aurore Engelen – Cineuropa.org